

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

21. ZÁŘÍ 2014

Z obsahu:

Církev jako matka

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 3. 9. 2014,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Důvěra v Boží vůli

Působení a spiritualita
bl. Louise Brissona
- strana 4 -

Kdyby nebylo nebe...

- strana 6 -

Svatováclavské putování Prahou

S Palladiem Země české
za pokoj ve vlasti
a mír ve světě
- strana 8 -

100 let od úmrtí papeže sv. Pia X.

- strana 9 -

„Všichni vás budou
nenávidět pro mé jméno.“
(Mt 10,22)

Bartłomiej Grysa
- strana 10 -

Kardinál Rai:

**Bezzákonnost Islámského
státu nás vrací do pravěku**
- strana 12 -

Arcibiskup Tomasi:

**Ve hře nejsou práva
křesťanů, nýbrž základní
lidská práva**

Pozorovatel
Apoštolského stolce
v Radě OSN
- strana 13 -

„Bůh potřebuje naše ruce a náš hlas, abychom se zasazovali za právo na život postižených lidí... S jakou úctou bychom měli hledět na nemocné a postižené! Vždyť oni právě svým utrpením a postižením jsou Bohu velmi blízcí a nám přinášejí požehnání a milost!“ (Ke Dni charity, str. 6)

Editorial

I tomu nejposlednějšímu člověku, neznámému, fyzicky slabému, postiženému, ba i na poslední chvíli obrácenému dává Bůh stejnou odměnu, kterou si zaslouží za své „ano“ Bohu, za uznání a přijetí, že jedině Ježíš Kristus je spásou a světlem světa. Onou odměnou je život věčný v nebeské slávě.

Může se nám někdy zdát těžké přijmout Boží dobrotu, která dává všem stejně – těm, kteří pracovali pro Boží království celý život, i těm, kdo až v okamžiku smrti konečně přijali Boha jako jediného, pravého Pána nad životem a smrtí. Kdybychom však chtěli Bohu upřít, aby takto jednal, pak bychom se zcela jistě vzdálili od víry v Boha, který je Láska. Nám nepřísluší rozhodovat o Boží odměně pro kohokoliv, ale můžeme se svým životem, svým příkladem, svou láskyplnou starostlivostí o druhé přičinit o to, aby se spása rozšířila na co největší počet lidí. K tomu nám pomáhají zvláště dary Ducha Svatého a také příklad a pomoc Matky Ježíšovy, Panny Marie.

Naděje v beznaději – to je Ježíš, do jehož církve jsme na křtu byli přijati. Máme-li však takovou naději – Boha a člověka zároveň, který se za naši spásu obětoval na kříži, nemusíme se ničeho bát. Vždyť v jeho rukou spočívá veškerá moc a my lidé nezmůžeme bez něho nic. Tuto pravdu denně žil i bl. Louis Brisson. (str. 4) Povzbuzením, a rovněž i poučením pro nás všechny může být pak prožívání Boží lásky postiženými dětmi, které nás mnohdy svou přirozenou jednoduchostí zahanbují a ukazují, že věřit v nebe je pravou nadějí v beznaději. (str. 6) Také mučedníci pro Krista jsou svědky naděje, že je možné konat velké Boží věci, když víra stojí na skále. (str. 10)

I v naší zemi jsme byli v minulosti svědky pronásledování katolíků. Také dnes je naše země ohrožena falešnými ideologiemi, které sice nevedou k prolévání krve, ale systematicky ničí přirozené hodnoty, pramenící od Boha, Stvořitele veškerenstva. Je třeba postavit se tváří v tvář tomuto nebezpečí, vedoucím ke zkáze samotné civilizace. Vyjděme, kdo můžeme, v procesí s Palladiem Země české, abychom vyprosili českému národu návrat k dědictví cyrilometodějskému a svatováclavskému, a to pod záštitou Panny Marie. (str. 8)

Nepřehlédněme také, že příští neděle (28. září) je papežem Františkem vyhlášena za *Den modliteb za třetí mimořádné zasedání biskupského synodu*, který se bude v říjnu věnovat tématu rodiny. (str. 12) Je to nabídka pro všechny katolíky, aby tím, co je jim vlastní – modlitbou, přispěli k výsledkům synody, aby nebyly v rozporu s Biblií, Tradicí a magisteriem církve. Všichni neseme svůj díl zodpovědnosti. Proto voláme: „Maria, Královno rodin, oroduj za nás!“

Daniel Dehner

Církev jako matka

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
3. 9. 2014, náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V předešlých katechezích jsme vícekrát zaznamenali, že křesťany se nestáváme sami od sebe, svými silami, samostatně a laboratorně, ale jsme zrozeni a rosteme ve víře uvnitř onoho velkého těla, kterým je církev. V tomto smyslu je církev opravdu matkou. Matka církev nám dává život v Kristu a umožňuje nám žít spolu s ostatními bratry ve společenství Ducha Svatého.

Vzorem tohoto mateřství je pro církev Panna Maria, která je nejkrásnějším a nejvznešenějším vzorem, který může existovat. Objasnily to již první křesťanské komunity a pozoruhodně to vyjádřil Druhý vatikánský koncil (srov. *Lumen gentium*, 63–64). Mariino mateřství je určitě ojedinelé a jedinečné, dovršilo se v plnosti času, kdy Panna porodila Božího Syna počatého z Ducha Svatého.

Mateřství církve je však přesto pokračováním toho Mariina a je jako by jeho prodloužením v dějinách. V plodnosti Ducha církev stále rodí nové děti v Kristu, vždy v naslouchání Božího Slova a v chápavosti jeho plánu lásky. Církev je matka. Ježíšovo narození v Mariině lůně je totiž předzvěstí znovuzrození každého křesťana v lůně církve, poněvadž Kristus je prvorozený z mnoha bratří (srov. Řím 8,29). Z Marie se narodil náš bratr Ježíš, který je vzorem, a my všichni jsme narozeni v církvi. Rozumíme tedy tomu, že vztah, který spojuje Marii a církev, je velice hluboký. Pohledem na Marii objevujeme tu nejkrásnější a nejlaskavější tvář církve, a podíváme-li se na církev, rozeznáváme jemné Mariiny rysy. My křesťané nejsme sirotci, máme matku a to je velkolepé. Nejsme sirotci. Církev je matkou, Maria je matkou.

Církev je naší matkou, protože nás ve křtu porodila. Pokaždé když křtíme dítě, stává se dítětem církve, pa-

tří církvi. A od toho dne nám církev jako starostlivá matka umožňuje růst ve víře, ukazuje nám mocí Božího Slova cestu spásy a brání nás před zlem. Církev dostala od Ježíše cenný poklad evangelia nikoli proto, aby si jej nechávala pro sebe, nýbrž proto, aby jej velkodušně rozdávala druhým, jako to dělá matka. Tato služba evangelizace příznačně vyjevuje mateřství církve, která se snaží jako matka nabízet svým dětem duchovní pokrm, který živí křesťanský život a činí jej plodným. Všichni jsme proto povoláni přijímat otevřenou myslí a otevřeným srdcem Boží Slovo, které nám církev denně rozdává, neboť toto Slovo je schopné nás změnit zevnitř. Jedině Boží Slovo má tuto schopnost změnit nás zevnitř, v našem nejhlubším nitru. Tuto moc má Boží Slovo. A kdo nám dává Boží Slovo? Matka církev, která nás tímto slovem koji jako děti a po celý život nás tímto slovem vychovává. To je grandiózní! Právě matka církev nás proměňuje Božím Slovem zevnitř. Boží Slovo, které nám podává církev, má schopnost nás proměnit a rozhýbat naše lidství nikoli světskou tělesností, nýbrž Duchem.

Církev se snaží ve své mateřské péči ukazovat věřícím cestu k životu plodnému radosti a pokojem. Osvícení světlem evangelia a podporování svátostnou milostí, zejména eucharistií, můžeme orientovat svá rozhodnutí pro dobro a odvážně a s nadějí procházet temnými momenty a křivolakými stezkami. Cesta spásy, po níž nás církev vede a provází silou evangelia a svátostnou oporou, nám dává schopnost bránit se zlu. Církev má odvahu matky, která ví, jak bránit svoje děti před nebezpečími, jež plynou z přítomnosti satana ve světě, aby je přivedla k setkání s Ježíšem. Matka svoje děti vždycky brání. Tato obrana spočívá také v povzbuzování

Dokončení na str. 12

Jako přípravu na dnešní setkání s Pánem a jeho podobenství vrať se nejdříve pozorně k slovům proroka Izaiáše z prvního čtení: *Mé myšlenky nejsou vaše myšlenky, ani vaše chování není podobné mému. Oč totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od vašeho myšlení.* Obráť se upřímně k Duchu Svatému, aby ti pomohl překročit tvé přizemní lidské obzory a umožnil ti nahlédnout do nekonečného horizontu Boží velkomyslnosti.

Prostředí a okolnosti, které nám Ježíš představuje ve svém podobenství, jsou nám docela blízké: hospodář potřebuje dělníky, lidé potřebují práci. Zdá se, že obě strany myslí na svůj prospěch. Zájmy obou stran vyústily do dohody o požadované práci a nabízené odměně. S prvními dělníky dohodl hospodář za celodenní práci jeden denár, druhé směně slíbil spravedlivou mzdu. Všichni souhlasí. Zatím se nám všechno jeví zcela přirozené a logické. Co však se neshoduje s naší logikou, je způsob konečného vyúčtování. Jako zaměstnavatelé bychom se asi podle příkladu tohoto hospodáře nikdy neřídili a jako zaměstnanci velmi dobře chápeme nespokojenost těch, kteří si odnášejí za celodenní práci stejnou odměnu jako poslední, kteří pracovali na značně zkrácený úvazek. Ačkoliv dostali zapláceno podle dohody, srovnání s druhými zcela zkalilo jejich spokojenost. Neprožíváš někdy podobná rozčarování?

Ježíš nám však předkládá tyto pro nás tak nezvyklé ekonomické podmínky jako příznačné pro Boží království. Jak si vysvětlit hospodářovo chování, které se tak liší od našeho? Pán podává zcela prostě vysvětlení, a to slovy samotného hospodáře, když prohlašuje: „*Chci dát všem stejně a mám pro to jen jeden důvod: Jsem dobrý.*“

Nezbývá, než aby sis Pánův příběh přečetl znovu a dal stranou svůj dosavadní zřetel. Vžij se do role hospodáře, který nemyslí v prvé řadě na bohaté příjmy z dobré sklizně a vůbec se nesnaží snížením nákladů dosáhnout co největšího zisku. Je to hospodář, který proti vši lidské logice nemyslí v prvé řadě na sebe, ale na ty, kteří čekají na nějakou práci. Hledá si důvod, aby jim mohl vyplatit **co nejvíce** z toho, čím bohatě oplývá. Může si to dovolit, protože to, co rozděluje, nezvyšuje

Nevyzpytatelná Boží moudrost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Nemohu si ve svém učinit, co chci?

jeho náklady ani nesnižuje jeho zisk. Takový *Hospodář* je ve skutečnosti jen jeden. Je to Otec nebeský, *jehož velikost je nevýstížitelná, je dobrotivý a plný lásky.*⁽¹⁾

Ale co s nespokojeností odměněných? Jak se vypořádat s pocitem křivdy, který se tak snadno zrodí v lidském srdci? I velmi vysoká odměna se stává důvodem k nespokojenosti, jakmile se dovíme, že někdo jiný dostal o korunu více. Znamená to, že i hospodářovi *dělníci* budou prožívat skutečnou radost ze své odměny teprve tehdy, až opustí své lidské sklony a přijmou jeho božskou logiku. Pokud by se Boží království mělo spravovat podle našeho běžného lidského uvažování, takže by ani v něm neměla platit jiná radost než ta, že mám více než ti druzí, změnilo by se nebe nutně v hotové peklo.

Onen *denár*, kterým *Hospodář* odměňuje své *dělníky*, je ve skutečnosti tak nedělitelný, že se k němu již nedá nic přidat. Jeho hodnota je nekonečná, takže daleko překračuje jakoukoliv cenu za *tíhu celého dne i horka*. K tomu, abys mohl alespoň tušit skutečnou hodnotu takové mzdy, nestačí jen lidsky srovnávat. Onen *smluvený denár* znamená přece účast na životě samotného *Hospodáře*: ten **denár je Bůh sám**.

Z toho jasně poznáváš, že již samotné *pozvání k práci na vinici* představuje nekonečný dar. Reálná hodnota *denáru* je podložena nekonečností Boží velkodušnosti, která přesahuje všechno lidské pomýšlení. Jestliže ti pak Bůh na jiném člověku ukazuje svou lásku ještě nápadněji a výrazněji, neznamená to, že tím ochudil tebe, nýbrž dává ti zjevným důkazem své nekonečné dobroty důvod k ještě větší radosti.

Tak také můžeš pochopit, proč tento nejštědřejší *Hospodář* až do poslední hodiny vychází a *zve dělníky na svou vinici*. Jeho největší radostí je *dávat i posledním*. Není to pro tebe důvodem k opravdové radosti i hrdosti, že tě najal tak velkodušný

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 55,6-9

Hledejte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští. „Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše, ani vaše chování není podobné mému,“ praví Hospodin. „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od myšlení vašeho.“

2. čtení - Flp 1,20c-24,27a

Bratři! Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obě: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě žít. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangelium.

Evangelium - Mt 20,1-16a

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je

Dokončení na str. 13

Hospodář, který může i za poslední minutu zaplatit celý *denár*? Jeho božská podnikatelská strategie tě musí přivádět nikoliv k *závistí*, že nemáš nejvíce, ale k lítosti a soucitu s těmi, kteří nemají ani to, co máš ty, s těmi tak mnohými, kteří se nedali najmout, a přece by mohli i za malou chvíli dostat celý *denár*.

Klaněj se vděčně Ježíši, že tě nenechal stát na náměstí, ale pozval tě na svou vinici. Využij dobře svou pracovní dobu, za kterou máš tak bohatě zapláceno. Pros Pána, aby učinil *své smýšlení tvým smýšlením a své chování tvým chováním*. Nabídní se mu, že mu pomůže vyhledávat ty, kteří *stojí celý den nečinně*. Budou pak i tvoji radostí.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 145

Důvěra v Boží vůli

Působení a spiritualita bl. Louise Brissona (1817–1908)

Řeholní společnost „Oblátů sv. Františka Saleského“ se zkratkou OSFS je známa také proto, že jejím členem je např. salcburský světící biskup Dr. Andreas Laun. Méně známý je však zakladatel tohoto řádu, který byl blahověčen v roce 2012 v katedrále své domovské diecéze Troyes. Je to francouzský kněz Louis Brisson, který rozvinul v Champagni ve své době velké hnutí za dělníky a za výchovu mládeže ve školách a v internátech. Člen řádu zde představuje zakladatele a rozhodující znaky jeho spirituality.

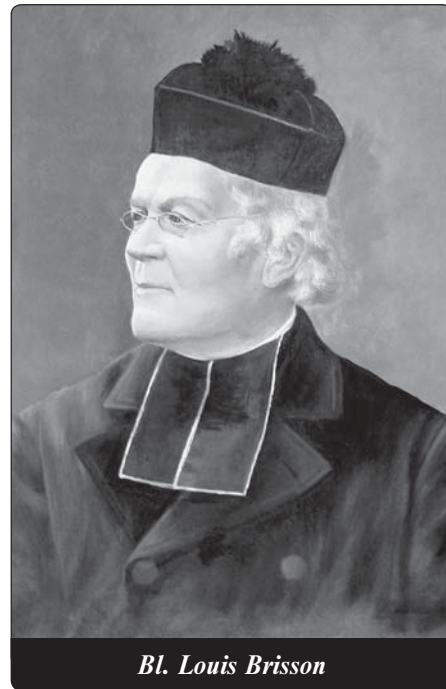
Když se bl. Louis Brisson na konci svého života podíval nazpět, poznal, že většina jeho díla byla zničena. Francouzský stát rozpustil oba jeho řády, které založil – oblátky a obláty sv. Františka Saleského, a kromě toho ještě zabavil veškerý jejich majetek. Jejich školy, které často on sám naplánoval a zřídil, jejich domovy a dílny se náhle vyprázdnily. Nic už nemohl nazývat svým majetkem, ani dům svých prarodičů ve své domovské obci Plancy ve francouzské Champagni, do které se uchýlil, aby tam očekával svoji smrt. Byla to vůle Boží?

Když je to Boží vůle...

Jestli si Louis Brisson ve svých posledních letech života položil tuto otázku, jestli se přitom s Bohem dohadoval nebo ne, to s určitostí nevíme. V průběhu jeho života byla tato otázka po Boží vů-

li zcela v popředí, nejpozději každopádně tehdy, když se setkal s představenou kláštera Navštívení v Troyes, Marií de Sales Chappuis (1793–1875), a ta mu právě sdělila, že je Bohem vyvolený, aby založil mužský řád v duchu sv. Františka Saleského (1567–1622).

Louis Brisson tomu nejprve nechtěl vůbec věřit. Požadoval tedy důkazy, a to velmi konkrétní: Jestliže je to opravdu Boží vůle, pak má někdo položit na skříňku milodarů dar v určité výši... a tak se stalo. Jestliže je to Boží vůle, abych založil tento řád, pak mi má během zpovědi jedna žákyně odříkat spontánně citát sv. Tomáše Akvinského, který předem vyhledám... a tak se stalo. Ale Louis Brisson nebyl stále ještě přesvědčen. Požadoval zjevení Ježíše Krista samého, aby konečně uznal, že „dobrá matka“, jak byla Marie de Sales Chappuis už za svého života nazývána, má se svojí tezí pravdu:

Bl. Louis Brisson

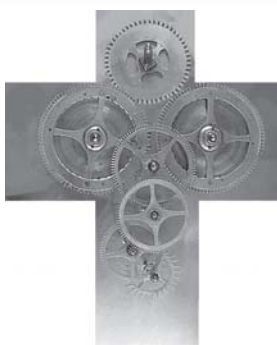
Bůh chce, aby se Louis Brisson stal nástrojem založení mužského řádu. Louis Brisson se podrobil. V roce 1872 založil obláty sv. Františka Saleského.

Znamení doby

Předtím ale, protože byl velmi citlivý ke znamením doby, jimiž zjevoval Bůh svoji vůli, poznal potřebu poskytnout solidní ubytování mladým dělnicím, které proudily do nových továren ve městě. Přicházely z venkova do měst v době průmyslové revoluce 19. století. Tato iniciativa jeho práce s mládeží brzy vyžadovala pro velký úspěch spolehlivé vedoucí a vychovatelky, které by se o tato díla trvale staraly. Tak přistoupil v r. 1866 spolu se sv. Leoníí Františkou Saleskou Aviatovou (1844–1914) k založení oblátek sv. Františka Saleského.

Jak velmi se Louis Brisson v průběhu času učil naslouchat Boží vůli, dokazuje, jak se postavil k úkolu, který mu svěřil jeho biskup, aniž by se předem zeptal, jestli chce tento úkol přijmout. Jednoho dne dostal dopis, v němž mu biskup děkoval za to, že je připraven převzít vedení nově založeného spolku sv. Františka Saleského – bylo to dílo vzdělávání dospělých k obnově víry v diecézi Troyes. Louis Brisson nevěděl až do té chvíle nic o tomto „obšťastnění“, ale přijal úkol, protože v něm poznal výraz Boží vůle.

Vyučil se této citlivosti k Boží vůli svými skoro denními setkáváními s „dobrou

BRISSONŮV KŘÍŽ

Tzv. „Brissonův kříž“ nám připomíná, že bl. Louis Brisson nejenom založil obě řeholní společnosti oblátek a oblátů sv. Františka Saleského, ale prosadil se také jako vynálezce. Například ještě dnes fungují jeho astronomické hodiny v mateřinci oblátek sv. Františka Saleského v Troyes.

Bl. Louis Brisson jednou řekl:

„Víte, proč tyto hodiny dělám? Protože zrcadlí obraz toho, co stvořil Bůh. O co dokonalejší je hodinový stroj, o to více se podobá stvoření Božímu. Pohyby země a hvězd určují a provázejí náš život. Hodiny tikají až do té doby, kdy nastane hodina, v níž opustíme tento svět a budeme přijati Bohem, kde už není žádný čas. Pracuji rád na takových hodinách, je to pro mě uvolnění a nacházím v tom stále znova Boha.“

Inspirován tímto výrokem vznikl tento vyobrazený kříž. Může sloužit jako meditační obraz: Všechno v mém životě, i nejmenší částička z něho, je uloženo, obklopeno Ježíšem Kristem. Žiji v Něm, On žije ve mně. Spolu jsme na cestě k cíli, který nám Kristus zaslíbil: „Přišel jsem, abyste měli život a měli ho v plnosti.“ (Jan 10,10)

matkou“, o níž byl přesvědčen, že skrze ni a její myšlenky se zjevuje Boží vůle, a to nejen proto, že ho tolik nutila k založení oblátů sv. Františka Saleského, nýbrž především proto, že v ní poznal hluboce salesiánskou ženu, která žila zcela podle řádových pravidel Navštívení Mariina, podle duchovního direktoria sv. Františka Saleského. V tomto krátkém, ale obsažném spisu předložil sv. František Saleský pokyny, jak je možné žít v přítomnosti Boží od ranního vstávání až do uložení do postele večer. Kdo si je prakticky vědom, že žije s Bohem, tomu je jedno, jakou činností se zabývá, postupem času se učí být citlivý pro to, co Bůh chce a co nechce.

Ne zoufat, ale důvěřovat

„Dobrá matka“ předpověděla na smrtelné posteli zakladateli řádu, že jeho řeholní společenstva a jeho díla budou vystavena velkému pronásledování. Neměl by ale nad tím zoufat, nýbrž důvěřovat, že všechno, co vybudoval, navzdory všemu bude mít trvání, protože Bůh sám se bude starat o jeho udržení.

Vycházející z této důvěry, mohl Louis Brisson svým bratrům, oblátům sv. Františka Saleského, na kapitule v přednášce 4. února 1891 sdělit: „Když se zdá, že všechno je ztraceno, když se vše obrací naruby a každý se už vzdal naděje, ukáže Pán svoji moc a svůj vliv. Pak bude muset být všem jasno, že jenom v jeho rukou spočívá rozhodnutí a my lidé nezmůžeme nic.“

Když Louis Brisson zemřel 2. února 1908 v domě svých prarodičů krátce předtím vydraženém, zdálo se být skutečně všechno ztraceno, alespoň ve Francii. Umírajícímu zůstala v této situaci jenom důvěra, že Bůh navzdory všemu ukáže svoji moc, protože lidé už nic nezmohou. A jeho důvěra nebyla zklamána. Navzdory státem nařízenému zrušení v roce 1903 existují oblátky a obláti sv. Františka Saleského ještě dnes – po celém světě a také ve Francii, také vydražený dům prarodičů, sto let po Brissonově smrti, dokonce v novém lesku. Ironie dějin: oblátům a oblátkám sv. Františka Saleského bylo během pohřbu zakladatele jejich řádu zakázáno vystupovat jako kněží a řeholnice. V den blahověčení, 22. září 2012, byly přítomny stovky oblátek a oblátů z celého světa jako čestní hosté městské sprá-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Já, vaše Matka, znovu přicházím mezi vás z lásky, která nemá konce, od nekonečné lásky nekonečného nebeského Otce. A jak hledím do vašich srdcí, vidím, že mnozí z vás mne přijímají jako Matku a upřímným a čistým srdcem chtějí býtými apoštolů. Ale já jsem Matka i vás, kteří mne nepřijímáte a v tvrdosti svého srdce nechcete poznat lásku mého Syna.

A nevíte, kolik moje srdce trpí a kolik se za vás modlím u svého Syna. Modlím se, aby uzdravil vaše duše, protože On to může učinit. Proším Ho, aby vás zázrakem Ducha Svatého osvětil, abyste Ho přestali znovu a znovu zrazovat. Celým srdcem se modlím, abyste pochopili, že jedině můj Syn je spásou a světlem světa. A vy, děti moje, moji drazí apoštolové, stále noste mého Syna v srdci a v myslí. Tak nosíte lásku. Ti všichni, kteří Ho neznají, Ho poznají ve vaší lásce. Já jsem stále s vámi. Zvláštním způsobem jsem s vašimi pastýři, neboť můj Syn je pozval, aby vás vedl cestou k věčnosti. Děkuji vám, moji apoštolové, za oběti a lásku!“

Medžugorje 2. září 2014

vy v Troyes, která pro ně uspořádala slavnostní hostinu. Brissonova díla smí tedy stále důvěřovat v to, že jsou Boží vůlí, že existují a dále budou existovat.

Buď vůle Tvá

Co se můžeme naučit od Louise Brissona a z jeho zkušenosti s vůlí Boží? Často se nám vůle Boží zjevuje jako úder tympanů nebo víření bubnů, především tehdy, když se něco děje nebo má být, co nechceme nebo nechceme tímto způsobem. Pak se stane jinak důvěrně známý Otčenáš se slovy „Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi“ skutečnou výzvou, zvláště tehdy, když s touto vůlí Boží je také ještě spojeno nesení kříže. V takových situacích si můžeme být jisti nejenom přímluvou bl. Louise Brissona, nýbrž především solidaritou Ježíšovou, který se krví potil na Olivové hoře, dříve než se probojoval ke slovům: „Můj Otče, jestliže je to možné, ať mě mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ (Mt 26,39)

Louis Brisson byl přesvědčen o tom, že právě tehdy, kdy se zdá, že je všechna naděje ztracena, Bůh ukáže svoji moc. Ježíšova smrt na kříži je původním příkladem této křesťanské důvěry. Na konci Velkého pátku není smrt, nýbrž Zmrtvýchvstání velikonočního rána.

Nejčastěji vnímáme vůli Boží ve všedním životě jenom úplně jako tiše pocítovanou a sotva rozpoznatelnou. Je proto zapotřebí určité jasnozřivosti a citlivosti, abychom se naučili rozumět znamením, kterými nám Bůh sděluje svoji vůli, a je zapotřebí „rozlišování duchů“, které

nám pomůže uslyšet hlas Boží mezi všemi zvuky a pazvuky, které nás obklopují. To dělá dobře duchovní průvodce nebo průvodkyně jako ona „dobrá matka“, se kterou se můžeme stále znova domlouvat. Především je ale nutné být si vědom skutečnosti, že žijeme stále v přítomnosti Boží, ať bdíme, nebo spíme. Bůh je tady jako vzduch, který dýcháme.

Louis Brisson může být pro nás dobrým přímluvcem pro to, abychom byli nejenom citliví pro Boží vůli, ale abychom ji také přijímali, i když se úplně protiví naší vlastní vůli, nebo požaduje od nás, abychom šli po cestách, které se podobají cestě křížové.

Může nás přitom podírat jedna rada Louise Brissona: „To je naše hnací pružina. Zůstávejme každou minutu v ruce Boží. Upevňujme se v jeho svatě vůli. Chtějme jenom to, co chce Bůh!“

Stejně nám pomůže modlitba, kterou jednou doporučil sv. František Saleský sv. Janě Františce de Chantal (1572–1641) v jednom dopise: „Pane, když chceš, chci také... a když nechceš, nechci také.“

Z Kirche heute 11/2013
přeložil -mp-

Poznámka redakce:

Odlíšná je kongregace Obláti Neposkvrněné P. Marie (omi), založená roku 1815 v Aix bl. Karlem Evženem z Mazenodu, biskupem, schválená r. 1826. Jejím hlavním posláním je činnost v duchovní správě ve svěřených farnostech. V Čechách a na Moravě měla v minulosti 7 konventů.

Kdyby nebylo nebe...

V časopise Vítězství Srdce vyšlo v loňském roce povzbuzující svědectví, které nyní otiskujeme i my. Chceme tím v Den charity (27. září) poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílejí na charitní činnosti. Vyprošujeme jim zároveň Boží požehnání pro jejich další službu. A vyprošujeme také rodinám, ve kterých žijí postižení lidé, milost víry a pravé křesťanské radosti z každé maličkosti, jež je darem Božím.

Jako první ze tří sester vstoupila ani ne šestnáctiletá Sebalda Negerová (nyní 75 let) z Herrenriedu (Horní Falc, Německo) k schönbrunnským sestřím františkánkám. Celý svůj řeholní život – v prosinci 2013 to bylo už 60 let – věnovala službě postiženým dětem. Svátý P. Pio jí osobně napsal několik povzbuzujících slov, která ji posilila a dodávala odvahu v tomto jejím poslání: „Uctívej Nejsvětější Srdce Ježíšovo a všechno bude dobré!“

Sestra Sebalda zažila při své práci s postiženými mladými lidmi nespočet dojemných situací. Život těchto postižených mladých a jejich utrpení se staly viditelným pramenem požehnání pro ni i pro jiné.

Někdy pomáhá Tobias i ve stolářské dílně

Nechejme ji samotnou o tom vyprávět: „Někteří z vás, milí čtenáři, jsou možná jako já v kontaktu s postiženými a možná jste rodiči postiženého dítěte. V první řadě mi leží na srdci vydat svědectví o tom, jak velkou hodnotu takový život má: jak cenné je utrpení, které jako požehnání vychází od postižených lidí. Velmi často jsem toto požehnání od »mých dětí« mohla přijmout a dále jej darovat.

Jako mladá sestra jsem jednou deseti-letému ochrnutému Robertovi, který byl zcela odkázán na cizí pomoc, neuváženě položila otázku: »Robi, nechtěl bys i ty raději umět běhat?« – »Ano, kdyby nebylo nebe, tak ano,« odpověděl mi Robi. To se mě velmi dotklo. Robi nesl své postižení po celý život, až do posledního dne. Během jeho života jsem měla často příležitost zeptat se ho, jak se má. A on mi na to dal vždy stejnou odpověď: »Mám se dobře!« Tento stále stejný postoj si umím vysvětlit jenom tak, že ve zcela zuboženém těle přebývá nádherná duše a že Boží milost je velmi účinná.

Díky Robimu jsem se naučila, jak je zvlášť důležité zprostředkovat postiženým dětem víru a naději v Pána Boha. Při práci s postiženými se mnoho věcí nedá vysvětlit slovy, Boží lásku mohou zažít jen skrze láskyplnou náklonnost a přijetí. Robi pochopil, jak cenné může být utrpení. Jako padesátiletý, poznamenaný rakovinou, mi řekl: »Baldo, nedělej si o mě starosti! Potom v nebi budu vedle tebe!«

Řetězová reakce milostí

„Tobias je synem jisté rodiny z Odenwaldu. Tuto rodinu znám už od roku 1982, a proto mohu říci, že postižené dítě nepřináší rodině jenom starost, ale právě naopak, může se pro příbuzné stát požehnaním. Když k nám do domova přišel pětiletý Tobias, byl to pro rodinu první přímý kontakt s katolickou církví a řeholníky. Pouze matka byla pokřtěná evangelička, ale Tobias, jeho sestra a ani otec pokřtěni nebyli.

Avšak už během prvního roku Tobiasova pobytu u nás si jeho rodiče přáli, aby byl jejich syn přijat do katolické církve, a dali ho u nás i pokřtít. Jeho mladší sestra Marion byla v našem kostele, když měl její bratr první sváté přijímání a biřmování. Od té doby mě často prosila, abych si promluvila s rodiči, protože

Desetiletý Robert se sestrou Sebaldou (vpravo) v den svého prvního svátého přijímání

i ona chtěla přijmout svátost křtu. Často mi říkala: »Chci být taková jako můj bratr.« Ale její rodiče to nebrali v úvahu, protože podle nich byla Marion zdravá, »a až bude velká, sama se musí rozhodnout«. A tak se Marion pro křest rozhodla už sama jako čtrnáctiletá.

Ve Svatém roce 2000, bylo to na svatodušní pondělí, mi nečekaně zavolal Tobiasův otec: »Sestro Sebaldo, dám se pokřtít. Byl bych rád, kdybyste byla u toho. Přijela byste?« Ten muž, majitel firmy, měl tehdy už 58 let. Krátce před křtem se mi svěřil: »Nevím, jaký by byl můj život, kdyby Tobias nebyl v naší rodině. V každém případě by byl jiný.«

Byl to dojmavý okamžik, když jeho postižený syn zapálil od paškálu křestní

Tobias (vlevo) a Mário (uprostřed) byli jako sourozenci. Sestra Sebalda je dostala jako nejmenší a nejdéle se o ně starala.

svíci a celý rozzářený ji podal svému otci. Mnozí z dvaceti pozvaných hostů nedokázali zadržet slzy dojetí. »Až teď jsme skutečně jedna rodina,« řekla Marion.

Pouze babička byla ještě i krátce před smrtí pevně přesvědčena o tom, že po smrti se vše skončí. Když jsem se dozvěděla, že by mohla brzy umřít, chtěla jsem se s ní rozloučit dopisem. Jelikož však tato těžce nemocná žena v Bohu nevěřila, nemohla jsem jí psát o Bohu. Proto jsem nasměrovala její vzpomínky na první svaté přijímání vnuka Tobiáše, vždyť tehdy po oslavě mi právě ona řekla: »Sestro, nikdy nezapomenu na ten okamžik, kdy Tobiáše obklopilo světlo slunečních paprsků při vstupu do kostela!« V dopise jsem jí připomněla ten moment a to světlo: »Mnohokrát jsem se v životě setkala s tímto světlem milosti a jsem hluboce přesvědčena, že všichni toto světlo potkáme nejpozději tehdy, když překročíme ‚práh‘ a za sebou zanecháme všechno utrpení i s jeho stíny.« Dcera jí musela část dopisu číst znovu a znovu. Pak si stařenka požádala o evangelického pastora a zemřela jako věřící žena. Za tuto rozhodující milost jistě vděčila svému navenek bezmocnému vnukovi, který dnes – mimochodem jako silný muž – pomáhá dvěma našim sestram v zahradnictví.“

* * *

„Ještě bych ráda krátce chtěla vzpomenout »našeho« Mária, dítě, které se osobitým způsobem stalo pro mne požehnaním. Chlapec byl do tří let v nemocnici. Jeho rodiče, oba pouze osmnáctiletí, byli už před narozením maličkého rozvedeni. Když jsem těžce postiženého slepého Mária poprvé držela na rukou, zcela se uklidnil a usnul. Ve vteřině jsem věděla: »Pokud má toto dítě přežít, potřebuje lásku!« Od matky tehdy nemohl lásku dostat, vždyť ona sama měla velké problémy. Nevidomého chlapečka jsem mívala často na rukou a vždy jsem si uvědomovala: »Nyní jsem Božím nástrojem!«

Až po třech letech neúnavných proseb mi otec dítěte dal konečně svolení a Mário mohl být jednou v květnu pokřtěn. O 13 let později náš nevidomý Mário – tehdy už téměř jako sedmnáctiletý – zemřel; bylo to přesně na výročí jeho křtu. Jeho smrtí jsem mohla ještě jednou hluboce zakusit požehnaní a ta-

Tobiáš u prvního svatého přijímání

ké vnitřní radost. Máriovy oči, které už nejsou slepé, hledí na Boží slávu. O tom jsem hluboce přesvědčena.“

* * *

„Bůh potřebuje naše ruce a náš hlas, abychom se zasazovali za právo na život postižených lidí; to, žel, dnes už není tak samozřejmé. S jakou úctou bychom měli hledět na nemocné a postižené! Vždyť oni právě svým utrpením a postižením jsou Bohu velmi blízcí a nám přinášejí požehnaní a milost!

Já osobně se vždy velmi těším na ten den, kdy v nebi opět uvidím všechny svoje děti, které jsem během těch padesátilet mohla opatrovat a provázet. Protože ony jsou v nebi určitě. A jak by řekl Robi: »Kdyby neexistovalo nebe, tak bych chtěl raději chodit.«“

Z *Vítězstvo Srdca 91/2013 přeložil -dd-*

PŘÍZNIVCI STARŠÍ LATINSKÉ LITURGIE U BENEDIKTA XVI.

Benedikt XVI. přijal 1. září ve své vatikánské rezidenci představitele Mezinárodní federace *Juventutem*, která sdružuje mladé milovníky mimořádné formy latinského ritu podle misálu z roku 1962. Oba představitelé, Cosimo Marti a Giuseppe Capoccia, obdrželi pozvání emeritního papeže k této návštěvě na základě své dřívější žádosti, kterou odeslali ještě před odstoupením Benedikta XVI. Tato laická organizace, ve které spolupracují různá církevní hnutí a sdružení, se věnuje aplikaci motu propria Benedikta XVI. *Summorum pontificum* z roku 2007 a pořádá každoročně pouť do Říma, kde slaví starší latinskou liturgii. Při této příležitosti bude letos 24. října sloužit hlavní pontifikální mši svatou v této formě kardiál George Pell, prefekt Ekonomického sekretariátu, v kostele *Santissima Trinita dei Pellegrini*, při kterém byla zřízena farnost mimořádné formy latinského ritu. Mezinárodní federace *Juventutem*, která se představila na Světovém setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem v roce 2005, kdy několika tisícům jejich členů požehnal Benedikt XVI., slaví letos deset let svého trvání.

www.radiovaticana.cz

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce

Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „MARIA A EUCHARISTIE“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 11.–12. října 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 6. října 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Římskokatolická farnost Roudnice nad Labem a Orelská župa Svatováclavská Vás zvou na **POCTU SVATÉMU VÁCLAVU** u jemu zasvěcené kaple, od jejíhož postavení uplyne letos 200 let – **neděle 28. září 2014 od 17 hodin, Roudnice nad Labem**. Kapli nechal postavit v roce 1814 Václav Materna ke cti sv. Václava, že unikl přísnému potrestání, protože neposkytl přípitež pruskému vojsku tudy táhnoucímu. Kaple se nachází u obchodního centra Kaufland vedle vojenského opevnění. **Kontaktní osoba** Filip J. K. V. Uzel: f.roudnice@seznam.cz.

SVATOVÁCLAVSKÉ PUTOVÁNÍ PRAHOU –
Praha, dne 27. 9. 2014, 12.00 – 17.00 hodin

**Procesí s Palladiem Země české
posvátnými místy Prahy**

12.00 – 12.30 hodin – zahájení: Pražský hrad – kostel Všech svatých – mše svatá za pokoj ve vlasti a mír ve světě – uctění sv. Prokopa. Mši svatou oslavuje Prof. PhDr. Petr Piňha, probošt kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském.

Průvod: kostel Všech svatých – Svatojiřský klášter

12.30 – 12.45 hodin – zastavení: Svatojiřský klášter – uctění sv. Ludmily

12.45 – 13.00 hodin – průvod: Svatojiřský klášter – Svatováclavská kaple

13.00 – 13.15 hodin – zastavení: Svatováclavská kaple – uctění sv. Václava a sv. Vojtěcha – předání Palladia Země české. Palladium předá P. Mgr. Libor Bulín, probošt kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi

13.15 – 14.00 hodin – průvod: Pražský hrad – Hradčanské nám. – ul. Ke Hradu – ul. Nerudova – Malostranské nám. – Karmelitánská ul. – klášter Pražského Jezulátka – kostel Panny Marie

14.00 – 14.15 hodin – zastavení: klášter Pražského Jezulátka – uctění Pražského Jezulátka

14.15 – 14.30 hodin – průvod: kostel Pražského Jezulátka – ul. Karmelitánská – ul. Mostecká – Karlův most

14.30 – 14.45 hodin – zastavení: Karlův most – uctění sv. Jana Nepomuckého

14.45 – 15.00 hodin – průvod: Karlův most – Křížovnícké nám. – klášter křížovníků

15.00 – 15.15 hodin – zastavení: klášter křížovníků – uctění sv. Anežky České

15.15 – 15.45 hodin – průvod: klášter křížovníků – Křížovnícké nám. – ul. Křížovnícká – ul. Platněnská – nám. Franze Kafky – Staroměstské nám. – místo stržení Mariánského sloupu. Modlitba na místě zneuctění Palladia a stržení Mariánského sloupu

16.00 – 16.30 hodin – zastavení: chrám Matky Boží před Týnem – uctění Panny Marie Rynecké – požehnání Palladiem Země české

16.30 – 17.00 hodin – průvod: Staroměstské nám. – ul. Železná – ul. Rytířská – ul. Na Můstku – Jungmannovo nám. – Václavské nám.

17.00 hodin – Václavské náměstí – Duchovní zastavení pod sochou sv. Václava – předseda kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, primas český.

Organizátor poutě: Česká republika pro Ježíše, občanské sdružení pro novou evangelizaci

Duchovní doprovod poutníků: P. ThDr. Jiří Koniček

Více informací na: www.viraanadeje.cz

Zveme Vás opět na **DUCHOVNÍ POUŤ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ K PANNĚ MARIÍ – ROSA MYSTICA do Montichiari-Fontanelle v Itálii.** Odjezd: v pátek 3. 10. 2014 v 17 hod. z Brna. Příjezd: v neděli 5. 10. 2014 v 6 hod. do Brna. Duchovní doprovod: P. Jaroslav Stříž. **Přihlášení:** Miroslav Ištvánek, tel. 606 483 070, e-mail: autoskolaistvanek@centrum.cz. **Cena:** 1800 Kč. Velmi spěchá.

Svatováclavské putování Prahou

Procesí s Palladiem Země české za pokoj ve vlasti a mír ve světě

V jubilejním roce 100. výročí od I. světové války a 75. výročí od II. světové války a při příležitosti Dne české státnosti si připomínáme, že česká státnost byla po staletí budována na duchovních hodnotách křesťanské víry, k nimž patří utváření míru a pokoje. Díky těmto duchovním hodnotám náš národ dosáhl mravního a duchovního vzepjetí a stal se důležitou součástí států Evropy. Za toto duchovní dědictví máme nejen děkovat, ale máme je také zodpovědně uchovávat a rozvíjet. Základy naší státnosti byly budovány osobnostmi, které se zcela obětovaly ve službě lásky lidem a v utváření pokoje až k mučednické smrti. Prolitá krev českých svatých mučedníků se stala setbou pro nové hlasatele radostné zvěsti a šířitele lásky a pokoje v českém národě.

Duchovní základ české státnosti byl dán přijetím svatého křtu knížetem Bořivojem a kněžnou Ludmilou z rukou arcibiskupa Metoděje na Velehradě. Kněžna Ludmila po svém křtu odevzdala všechny kovové pohanské bůžky, aby z nich byl odlit kovový reliéf Panny Marie, který vroucně uctívala a byl jí posilou v utrpení a úkladné smrti. Po mučednické smrti kněžny Ludmily převzal mariánský reliéf její vnuk kníže Václav, který jej v účtě nosil ustavičně u sebe. Reliéf ho provázel při pokojném spravování země, ale také při válečném tažení a díky tomu dosáhl smíru bez boje a krveprolití. Když byl kníže Václav úkladně zavražděn svým bratrem Boleslavem ve Staré Boleslavi, jeho pobočník mariánský reliéf snal z hrudi mrtvého knížete a zakopal na vršku za městem Boleslav. Poté, co byl mariánský reliéf nečekaně objeven, byl na tom místě zbudován chrám zasvěcený Panně Marii a tento mariánský reliéf byl pozvednut k účtě jako Palladium Země české a ctěn jako milostný obraz ochraňující českou zemi.

Na místo mučednické smrti knížete sv. Václava a posvátného Palladia přicházeli poutníci z celé země, aby vyprošovali ochranu v nesnázích života a posilu k šíření lásky a pokoje. Do Staré Boleslavi k uctění sv. Václava a Palladia putovali mnozí čeští panovníci, především

český král a císař římský Karel IV., který na víře v Krista a úctě k Matce Boží a svatým mučedníkům budoval duchovní a společenské základy českého státu a celé říše. Rozhojňoval úctu k českým světcům, aby se pod jejich ochranou požeňnaně rozvíjela Praha jako duchovní centrum a poutní místo celé říše. V blízkosti posvátného místa pobýval poslední český panovník, blahoslavený Karel I., který ctil Palladium jako milostný obraz ochrany českých zemí. Po vzoru svého předchůdce sv. Václava nesl Palladium ve svém srdci, když uprostřed bouří I. světové války zahájil svoji vládu a pokusil se ujmout mírové iniciativy papeže a vynaložil veškeré úsilí ke zmírnění válečné bídy a k nastolení míru.

Po vzoru zakladatelů české státnosti sv. Ludmily a sv. Václava chceme přijmout a nést Palladium jako symbol duchovního dědictví a přinášet víru, naději a lásku do všech končin naší země. V tomto čase napětí a bojů chceme přijmout výzvu papeže Františka k modlitbám za odvrácení válečných hrozeb a vyprošovat procesím požehnání a ochranu naší zemi a mír ve světě. Svatováclavským putováním Prahou s Palladiem Země české chceme prosit za zachování duchovního dědictví našich svatých mučedníků a dát všechny své síly k mravní a duchovní obnově českého národa.

* * *

Svatováclavské putování Prahou se uskuteční v sobotu 27. září 2014, před státním svátkem Dne české státnosti, v předvečer slavnosti svatého Václava, mučedníka a knížete Země české. Svatováclavské putování bude vedeno po významných a posvátných místech města Prahy. **Putování bude zahájeno ve 12.00 hodin v kostele Všech svatých na Hradě pražském mši svatou za pokoj ve vlasti a mír ve světě,** kterou bude slavit probošt kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském Prof. PhDr. Petr Piňha. Na závěr bude uctěn sv. Prokop, potom následuje uctění sv. Ludmily ve Svatojiřském klášteře. Ve 13.00 hodin ve Svatováclavské kapli ve Svatovítské katedrále bude poutníkům

předáno Palladium Země české proboštem kolegiální kapituly Sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi P. Mgr. Liborem Bulínem a procesí se vydá na pouť posvátnými místy Prahy. Ve 14.00 hodin na Malé Straně v klášteře Pražského Jezulátka bude uctění milostného Pražského Jezulátka a zasvěcení rodin a národa Dítěti Ježíši. Ve 14.30 hodin na Karlově mostě bude uctění sv. Jana Nepomuckého a modlitba za vzájemnou toleranci. V 15.00 hodin v kostele sv. Františka v klášteře křížovníků bude uctění sv. Anežky České a modlitba za strádající válečnými útrapami. V 15.30 hodin na Staroměstském náměstí bude smírná modlitba na místě zneuctění Palladia a stržení Mariánského sloupu. V 16.00 hodin v chrámu Matky Boží před Týnem bude uctěn obraz Madony Rynecké – Ochránkyně Prahy. Procesí bude ukončeno požehnáním Palladiem Země české, které zůstane v chrámě k tiché počtě a modlitbě. V 16.30 hodin se svatováclavské putování Prahou završí. V 17.00 hodin na Václavském náměstí bude závěrečné svatováclavské duchovní zastavení pod sochou sv. Václava, kterému předsedá kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský a primas český.

Svatováclavské putování Prahou s Palladiem Země české připravuje občanské sdružení pro novou evangelizaci – Česká republika pro Ježíše pod duchovním vedením kněze P. ThDr. Jiřího Konička ve spolupráci s Metropolitní kapitulou sv. Víta v Praze, Kolegiální kapitulou Všech svatých na Hradě pražském a Kolegiální kapitulou sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi.

P. ThDr. ICLic. Jiří Koniček

MODLITBA ZA NÁROD:

Bože, Otče nás všech, děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko - naši krásnou a úrodnou vlast. Děkujeme Ti, žeš nám ji po staletí pomáhal chránit proti nepřítelům vnějším i škůdcům vnitřním. Prosíme Tě, dej nám i dnes potřebné vůdčí osobnosti všude, kde chybí. Dej všem dětem otce, matku a spořádaný domov a veď nás, abychom žili ve vzájemném porozumění a aby každý na svém místě po vzoru sv. knížete Václava zodpovědně konal svůj úkol. Staň se tak skrze Krista, našeho Pána. Amen.

100 let od úmrtí papeže sv. Pia X.

Liturgický kalendář 21. srpna patří památce svatého papeže Pia X. Zemřel před rovnými sto lety, tedy v roce 1914, na prahu první světové války, které se snažil zabránit. Vrcholem oslav 100. výročí v Itálii byla mše svatá, kterou sloužil 23. srpna vatikánský státní sekretář kardinál Pietro Parolin ve světcově rodném městě Riese.

Pro Vatikánský rozhlas poskytl rozhovor Gianpaolo Romanato, profesor moderní historie Padovské univerzity a člen Papežského výboru pro historické vědy. S profesorem Romanatem hovořila redaktorka Debora Donniniová. Mj. v něm zaznělo:

Je pravda, že reforma římské kurie, kterou po svém zvolení začal Pius X., nebyla uskutečněna od roku 1588?

„Ano, tehdejší podoba římské kurie se zrodila po Tridentském koncilu, právě onoho roku 1588. S mírnými úpravami zůstala podoba kurie nezměněná až do počátku 20. století, kdy končí dlouhé období vlivu světských mocností na chod církve. Na papeže Pia X. tedy připadl úkol znovu promyslet její uspořádání a zreformovat ji. Během 20. století se pak podoba římské kurie změnila ještě dvakrát, za Pavla VI. a za Jana Pavla II. Oba tyto papežové ovšem vycházeli ze základního směru reformy, kterou uvedl do chodu Pius X. v roce 1908.“

Svatému Piu X. také velmi ležela na srdci evangelizace a příprava lidí k přijetí křesťanství. Z jeho popudu byl vypracován nový katechismus. Čím byl podle vás důležitý?

„Hlásání evangelia a katechizace stály ve středu pastoračního působení Pia X. Nesmíme zapomenout, že byl papežem moderní doby, který byl po mnoho let prostým knězem, skoro dvacet let: nejprve byl kaplanem a později farářem malých venkovských farností. Když si uvědomíme tato fakta z jeho životopisu, tak snadno pochopíme, že od počátku jeho kněžské práce byl ve středu jeho pozornosti pastorační přístup k lidem a že poselství evangelia předával v přímém kontaktu s nimi. Když se později stal papežem, rozšířil tuto svou pozornost na všeobecnou rovinu celé církve. Odtud se zrodila jeho liturgická reforma, podpora eucharistické úcty a zmiňovaná příprava nového katechismu. V době před pontifikátem Pia X. bylo totiž neobvyklé často přijímat eucha-

ristii. Pius X. začal podporovat časté přijímání věřícími a snížil minimální věk dětí, které mohou být připuštěny k prvnímu svatému přijímání. V eucharistii totiž viděl nejlepší prostředek, který věřícímu umožňuje přibližovat se ke Kristu.“

Papež Pius X. byl tedy papežem reformátorem?

„Ano, domnívám se – a poslední historické výzkumy na toto téma mi dávají za pravdu –, že ve středu jeho pontifikátu skutečně stála reforma církve, pastorační přístup, reforma římské kurie a obnova vztahu mezi církví jako institucí a věřícími.“

Pius X. také částečně zmírnil důsledky vyhlášení „Non expedit“ papeže Pia IX. (ohledně nepřipustnosti katolíků účastnit se politického života v Itálii); na druhou stranu ale odsoudil modernistické hnutí, v čemž můžeme rozoznat jeho pohled na ideologická nebezpečí tohoto hnutí...

„Pius X. viděl v modernismu hrozbu, která může vážně poškodit celistvost víry. Obával se, že prostřednictvím modernistických proudů se mezi věřícími rozšíří skutečně rozvolnění obsahu víry. U druhého tématu bych řekl, že tu hrál roli také jeho životopisný odstup od římské otázky a jeho názor, že je třeba zmírnit napětí s italským státem. Není náhodou, že léta pontifikátu Pia X. bývají nazývána léty tichého usmiřování. Odtud tedy pochází ono zmírnění důsledků postoje »Non expedit«, které se projevilo ve volbě prvních katolických poslanců do italského parlamentu roku 1904.“

Podle www.radiovaticana.cz

„Všichni vás budou nenávidět pro mé jméno.“ (Mt 10,22)

Dnes jako nikdy dříve v dějinách křesťanství zahyne pro víru v Ježíše ročně kolem 170 000 křesťanů a stovky milionů zažijí kruté pronásledování! Ti, kdo vyznávají Krista, jsou nejpronásledovanější náboženskou skupinou na světě.

Jsme svědky toho, jak se naplňuje Kristova předpověď: „Budou vás vydávat mukám a budou vás zabíjet; budete pro mé jméno v nenávisti u všech národů.“ (Mt 24,9) Pokud doopravdy věříme, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, překonal smrt, odpustil všechny hříchy a každému člověku dal možnost věčného života, máme se výrazně starat o osud pronásledovatelů církve, kteří vědomě a dobrovolně, s nenávistí odmítají Krista, který touží po tom, aby je všechny zachránil. Pán Ježíš říká: „Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ten, kdo neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,16) Ti totiž, kdo milují hříchy, žijí v zaslepení falešnými náboženstvími, ke všem svým hříchům ještě přidávají to, že bezdůvodně nenávidí Krista a vraždí nevinné lidi jenom proto, že jsou křesťany.

Globální nenávist

Díky globalizaci a přílivu informací z celého světa vidíme, jak se v nevidaných rozměrech naplňují Kristova slova zapsaná v evangeliu: „Vydají vás dokonce i vaši rodiče, vaši bratři, příbuzní a přátelé; některé z vás usmrtí“ (Lk 21,16), ale kdo „vytrvá až do konce, ten bude spasen“ (Mt 10,22). Častokrát vydají členové nejbližší rodiny křesťana na smrt, jsou dokonce sami jejich katy. Právě to se stalo v případě Fatimy Al-Mutairiové, dívky ze Saúdské Arábie, která uvěřila v Krista. Zabil ji za to její vlastní otec. Hluboká nenávist k poselství evangelia je naprostý fakt. Uvznění nebo zavraždění křesťané zanechávají často opuštěné celé rodiny: ženy, muže i děti bez základních prostředků k životu. V muslimských zemích je skutečným nástrojem pronásledování nejčastěji vymyšlené obvinění z kacířství vůči Mohamedovi. Na takovém základě mohou být obvinění roky věznění se stále odkládaným rozsudkem smrti, jak to je třeba v případě Asii Bibiové (Pákistán), pastora Yousefa Nadarkhaniho a spousty dalších, mi-

mo jiné Maryam Rostampour a Marziyeh Amirizadeh (Írán), které o svém utrpení pro Krista vypovídají v knize *Vězeňkyně Íránu* (viz Světlo 28/2014).

Ale i po propuštění na svobodu nejsou ti křesťané, kteří prošli peklem vězení za víru, ve vlastní zemi bezpeční. Například Maryam a Marziyeh musely opustit svou vlast. Méně štěstí měli dva bratři, kteří se před několika lety dostali v Pákistánu před soud pro obranu svých křesťanských práv. Byli zavražděni „neznámými útočníky“, když vycházeli z budovy soudu po výslechu; jejich vrazi nebyli dodnes potrestáni.

Komunistické země

Z 50 států, kde jsou křesťané ze zákona pronásledováni, je 48 zemí muslimských, ale na prvním místě nechvalně proslulém je pořád Severní Korea se svým komunistickým režimem a ideologií „samozásobitelnosti“, která přinesla smrt hladem dvěma milionům Korejců v 90. letech 20. století. V té zemi, kde se přímo božský kult vládnoucí rodiny spřá-

Asia Bibiová

Marziyeh Amirizadeh
a Maryam Rostampour

hl s komunismem, jsou křesťané považováni za největší nepřátele a internováni v koncentračních táborech. Používají na nich nejrůznější způsoby mučení a rodiny věřících jsou likvidovány až do třetího pokolení. Navzdory tomu se uvádí počet křesťanů od 30 000 do 400 000 (z 20 milionů obyvatel) a hlásání evangelia v té zemi nemůže nic zabránit.

V komunistických zemích v současnosti žije nejvíce pronásledovaných křesťanů na světě. Ale „tam, kde se rozmnožil hřích, rozhojnila se mnohem víc i milost“ (Řím 5,20), což zdůvodňuje neuvěřitelný nárůst počtu křesťanů v Číně, kde každý rok přijme křest více než 150 000 lidí. Vzhledem k antikřesťanské politice a propagandě, která tam v současnosti panuje, nejsou k dispozici přesné údaje o počtu vyznavačů Krista. Během posledních desetiletí se údaje o počtu křesťanů pohybovaly od 2,3 milionu až do 200 milionů. V roce 2008 vláda předpokládala, že křesťanů je 21 milionů, ale podle bývalého komunistického úředníka Zhao Xiao může počet tajně věřících překračovat i 130 milionů. Tato země, která zaujímá 37. místo v žebříčku pronásledování podle organizace *Open Doors*, začala v poslední době pomalu zavádět změny k lepšímu ve svém přístupu ke křesťanům. Ale od roku 2011 tam výrazně zesílilo pronásledování Kristových vyznavačů a počet zadržených a uvězněných pro víru v Krista vzrostl ve srovnání s rokem 2010 o 132 %.

Postkomunistické země

Jiný problém představuje celá řada postkomunistických zemí, z nichž část nadále ztěžuje různými způsoby život společenským věřícím. Uzbekistán, Turkmenistán a Tádžikistán jsou bývalé komunistické země, v nichž převládá islám. Požadavky na registrování církví, narušování obřadů nebo zastrasování věřících jsou časté praktiky, které se týkají křesťanů v těchto zemích.

Například 20. prosince 2010 obvodní imám (muslimský „duchovní“) požádal o policejní zásah na kostel baptistů v Dašoguzu v Turkmenistánu, kde se na nedělní modlitbě shromáždilo 22 věřících. Policie všechny účastníky vyfotografovala, zkonfiskovala jim Bible a náboženské materiály a všechny převezla na stanici, kde je hodiny vyslyšali. Cílem výslechů bylo dosáhnout vynuceného podepsání prohlášení, že se věřící už nadále nebudou zúčastňovat křesťanských setkání.

Islámské země

Nejkrvavější pronásledování křesťanů se však děje v muslimských zemích. V Saúdské Arábii je každý příchozí okamžitě informován o tom, že se nachází v zemi, kde platí právo šarií, kde se nesmí nosit ani ukazovat jiné náboženské znaky než muslimské. Není tam dovoleno dovážet žádnou nemuslimskou náboženskou literaturu až na to, že roku 2006 tato země souhlasila pod nátlakem USA s tím, že každý křesťan může vlastnit jeden exemplář Bible pro vlastní potřebu nebo k soukromé modlitbě. Toto právo se ale často nedodržuje.

Pokračuje pronásledování křesťanů v Iráku a v Sýrii. Mnoho z nich bylo donuceno opustit svou vlast po sérii výbuchů v kostelích, výhrůžek, únosů nebo utajených vražd, která se přehnala Irákem. V únoru 2014 informovala BBC o tom, že v oblasti Raqqa, místě starodávných křesťanských tradic sahajících až do 1. století, byly zavedeny zásady Koránu, jak se má postupovat vůči nevěřícím: každý křesťan musí zaplatit poplatek v hodnotě 14 gramů čistého zlata za právo na život, musí být zakryty všechny kříže, i ty na kostelních věžích, a nemohou být veřejně vystavovány, opravy kostelních budov jsou přísně zakázány (o stavbě nových kostelů ani nemluvě), veřejná modlitba křesťanů se trestá smrtí. Představitelé křesťanských společenství byli pozváni na rozhovor s novou správou a dostali nabídku: buď přijmout nová pravidla, nebo přejít na islám, jinak musí počítat s masakrováním. Mnoho křesťanů muselo všechno opustit a utéct.

V Sýrii válečný stav trvající několik let zničil už poměrně početnou křesťanskou společnost mj. v městě Homs. Dne 7. dubna 2014 byl neznámými pachateli zavražděn P. Frans van der Lugt, který v Sýrii pracoval více než 47 let. Meziná-

rodní islámské skupiny, které bují v Sýrii, vraždí a unášejí kněze, řádové sestry i biskupy. Stát, který donedávna charakterizovala ohleduplná tolerance ke křesťanům, je v současnosti na třetím místě žebříčku zemí, kde jsou vyznavači Kristovi nejcitelněji pronásledováni.

Jak předcházet pronásledování?

Informace o smrti našich sester a bratrů v Kristu, které k nám přicházejí z různých koutů světa, budí v každém věřícím přirozenou otázku, jak předcházet nenávisti ke křesťanství, která se rozlévá po celém světě.

Pronásledování je svědectvím toho, že se církev věrně drží učení Ježíše Krista, který předpověděl: „Služebník není větší nežli jeho pán. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat.“ (Jan 15,20) Naši povinností ale je podporovat své spolubratry v neštěstí a především se starat o evangelizaci pronásledovatelů.

Musíme se neustále modlit za pronásledované křesťany, aby vytrvali až do konce a byli svědectvím Zmrtvýchvstalého, který překonal nenávist a zvítězil i nad samotnou smrtí. Musíme se modlit, aby se jejich víra – jak se to v mnoha případech děje – stala důvodem pro obrácení jejich pronásledovatelů. Je také zapotřebí modlitba za mír, bezpečí a náboženskou svobodu pro křesťany v zemích, kde jsou pronásledováni. Je také třeba se modlit na konkrétní úmysly, za konkrétní lidi v konkrétních situacích. (...)

Yousef Nadarkhani

Konečně existují rovněž i jiné činy. Příklad posledních let ukazuje, že větší na politiků v té záležitosti nedělá vůbec nic. Teprve pod nátlakem mnoha organizací, společenství, která se hlásí ke slovu a začínají se domáhat svobody pro křesťany pronásledované v různých zemích, začínají politici vnímat hloubku problému a reagovat na něj.

Někdy může změnit situaci křesťanů v celé zemi působení jediného člověka na vhodné pozici. Taková situace se vyskytla nedávno v Kataru, oficiálně vahabitské zemi, která vyznává stejný druh islámu jako Saúdská Arábie. Realizování křesťanského kultu tam povolili teprve 13. srpna 1988. Stalo se to zásluhou amerického ambasadora arménského původu Josefa Ghougassiana. Narodil se v Egyptě a dobře znal situaci křesťanů v arabských zemích z vlastních zkušeností. Pracoval v Kataru a viděl velmi těžkou situaci křesťanů v této zemi. Podařilo se mu dostat se ke katarskému soudu. Tam, po diskusích týkajících se záležitosti náboženských a politických, které probíhaly řadu měsíců, dosáhl u této instituce změny přístupu v otázce „svatosti země“, podle níž je celý Arabský poloostrov svatou zemí islámu, na níž nemůže být realizován jiný náboženský kult než muslimský. Tehdejší šejk katarského šarijního soudu souhlasil – s určitým omezením – s uplatněním křesťanského kultu v Kataru. Poprvé od 10. století, kdy byla narušena staletá přítomnost asyrských křesťanů na tomto území, se mohli vyznavači Krista opět svobodně shromažďovat při modlitbě v kostele. Je třeba dodat, že to byla soukromá iniciativa pana Ghougassiana. Ocenil to sv. Jan Pavel II., který mu udělil Řád svatého Řehoře Velikého.

V apoštolském listu *Tertio millennio adveniente* sv. Jan Pavel II. napsal: „Do naší doby se vrátili mučedníci, často neznámí, jako »neznámí vojáci« velké věci Boží. Pokud je to možné, neměla by se v církvi jejich svědectví ztrácet.“ (čl. 37)

Modleme se, aby nejenom svědectví mučedníků neupadlo v zapomnění, ale aby byla zkrácena i doba nejhorších pronásledování křesťanů v historii, podle slov evangelia: „A kdyby ty dny nebyly zkráceny, nikdo by nevyvážil životem; ale kvůli vyvoleným ty dny zkráceny budou.“ (Mt 24,22)

Z *Mitujcie się!* 3/2014 přeložila -vv-

Kardinál Rai: Bezzákonnost Islámského státu nás vrací do pravěku

V závěru Mítinku za přátelství mezi národy, který v italském Rimini každoročně organizuje katolické hnutí *Comunione e Liberazione*, vystoupil pomocný biskup patriarchátu chaldejské katolické církve v Bagdádu. **Shlemon Warduni** nejprve kritizoval váhavost, s jakou západní státy reagovaly na rozpínavost tzv. Islámského státu.

„Mezinárodní společenství zasáhlo s měsíčním zpožděním a pouze po našich opakovaných výzvách. Chtěli bychom, aby Evropa a Spojené státy americké braly vážně pronásledování křesťanů, které v konečném důsledku ohrožuje celý svět. Odkud pochází bojovníci tohoto Islámského státu? A hlavně – kdo je podporuje a dodává jim zbraně?“

Na tyto otázky nezná Mons. Warduni odpověď. „Víme jen,“ dodal, „že podporovatelé Islámského státu zaslouží ještě důtklivější morální odsouzení než sami teroristé.“ Chaldejský biskup navrhuje třístupňový plán na řešení situace.

„Především zabránit dalšímu vyzbrojování teroristů. Dále potrestat jejich podporovatele. A konečně osvobodit naše města i vesnice a zaručit obyvatelstvu dodržování lidských práv... Tito teroristé chtějí dobyt celý svět a kdosi je vybavuje zbraněmi

a financemi. Pokud to mezinárodní společenství nevezme v úvahu, zanedlouho je najde před vlastním prahem.“

K hlasu Shlemona Warduniho se poji naléhavá výzva blízkovýchodních katolických a pravoslavných patriarchů, kteří se shromáždili v libanonském sídle maronitského patriarchátu (v Bkerké poblíž Bejrútu). Patriarchové apelují na celý svět, aby bezodkladně zakročil proti tzv. Islámskému státu. Pro Vatikánský rozhlas hovořil kardinál **Béchara Boutros Rai**, patriarcha maronitské církve:

„To, co dělá Islámský stát a jiné fundamentalistické skupiny, nás vrací do doby, kdy neexistovaly zákony. Uvedu jeden příklad – jednoho krásného dne Islámský stát vydává dekret, podle kterého křesťané buď přestoupí na islám, nebo zaplatí zvláštní daň, nebo dokonce opustí své domovy. Pokud to svět pozoruje v tichosti a s naprostým nezájmem, znamená to, že jsme zase v pravěku. Tyto teroristické skupiny ohrožují nás všechny, protože jsou bohaté. Různé státy je moderně vyzbrojují a finančně podporují. Blízkovýchodní katolíci a pravoslavní patriarchové chtějí promluvit do svědomí celému světu a říci, že křesťané nejsou na Blízkém východě menšinou. Status menšiny se přiznává

Církev jako matka – dokončení ze str. 2

k bdělosti, je třeba se mít na pozoru před klamem a svodem zlého. Neboť satan, ačkoli byl Bohem přemožen, stále se vrací, aby pokoušel. Známe to, všichni jsme pokoušeni, byli jsme pokoušeni a jsme pokoušeni. Satan, říká sv. Petr, „jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout“ (1 Petr 5,8). Je na nás, abychom nebyli naivní, nýbrž bděli a postavili se proti němu silní vírou. Odolávali podle rad matky církve, odolávali s pomocí matky církve, která jako dobrá matka v obtížných chvílích vždycky svoje děti doprovází.

Draží přátelé, toto je církev, kterou máme všichni rádi. Toto je církev, kterou miluji: matka, které leží na srdci dobro jejich dětí a která je schopna dávat za ně svůj ži-

vot. Nesmíme však zapomínat, že církev nejsou jenom kněží nebo my biskupové. Nikoli, církev jsme všichni. Souhlasíte? – Jsme děti, ale také matky druhých křesťanů. Všichni pokřtěni, muži i ženy, jsme církví společně. Kolikrát jen ve svém životě nedosvědčujeme toto mateřství církve, tuto mateřskou odvahu církve! Kolikrát jsme zbaběli! Svěřme se proto Marii, aby nás jako matka našeho prvorozeného bratra Ježíše naučila osvojit si téhož mateřského ducha ve vztahu k našim bratřím, upřímnou schopnost přijímat, odpouštět, posilovat, vlévat důvěru a naději. To je to, co dělá matka.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

DEN MODLITEB ZA SYNOD O RODINĚ

Papež vyhlásil neděli 28. září 2014 *Dnem modliteb za třetí mimořádné zasedání biskupského synodu*, který se bude konat od 5. do 19. října na téma „Rodina jako pastorační výzva v kontextu evangelizace“. Generální sekretariát biskupského synodu vybíjí k modlitbě místní církve, farní komunity, řeholní instituty, sdružení a hnutí během slavení eucharistie i při jiných bohoslužbách před synodálními pracemi i během nich. V Římě se bude denně konat modlitba v kapli *Salus Populi Romani* baziliky Panny Marie Větší. Věřící se mohou na tento úmysl modlit osobně zejména v rodinách. Doporučuje se zvláště modlitba sv. růžence za synod.

Podle zpráv tiskových agentur

vá etnickým, politickým nebo kulturním skupinám, kdežto my jsme Kristova církev. Již dva tisíce let jsme občany všech blízkovýchodních zemí. S muslimy jsme žili společně po čtrnáct staletí a předali jsme jim evangelní hodnoty – například úctu k lidské důstojnosti a posvátnosti lidského života. A my jsme naopak přijali muslimské tradice a hodnoty. Musím říci celému světu, že syrská, egyptská, jordánská, palestinská nebo irácká kultura jsou křesťanské, vystavěné na plně křesťanských základech! Proto nemůže někdo zvenku přijít a rozbořit vše, co jsme za dvě tisíciletí vybudovali.“

Původním záměrem byla politická reforma blízkovýchodních států...

„Už mám těch řečí o politických reformách a demokracii dost. Ti, kdo sem přicházejí, neusilují o reformy. Každému je zřejmé, že tu jde o politické a ekonomické zájmy různých států. Je třeba říkat pravdu – tady jsme ve Vatikánském rozhlase, který tlumočí papežův hlas, tedy hlas pravdy. Svět potřebuje pravdu! Slovo evangelia se musí dotknout svědomí člověka! A je nezbytné, aby se lidstvo navrátilo ke své důstojnosti a na místní i mezinárodní úrovni dostalo své zodpovědnosti. My křesťané vše snášíme spolu se svými bratry, kteří jsou tady na Blízkém východě obětováni, a spolu s nimi neseme vykupitelský kříž. A nehodláme se vzdát!“ prohlásil kardinál Béchara Boutros Rai.

www.radiovaticana.cz, 1. 9. 2014

Arcibiskup Tomasi: Ve hře nejsou práva křesťanů, nýbrž základní lidská práva

Apoštolský stolec prostřednictvím svého stálého pozorovatele u Rady OSN pro lidská práva v Ženevě vyzval mezinárodní společenství k zastavení násilníků porušujících neslýchaným způsobem lidská práva. „Ohniska násilí, která existují v různých regionech světa,“ řekl arcibiskup Silvano Tomasi, „zavazují místní i mezinárodní komunity, aby zakročily a zasadily se za mír a bezpečnost.“ Vatikánský diplomat to řekl 2. září na zasedání zmíněné rady se zvláštním zřetelem na situaci v Iráku, kde místní vláda není schopna chránit základní lidská práva svých občanů na území, kterého se zmocnila samozvaná a destruktivní entita takzvaného Islámského státu či kalifátu (ISIS), jehož stoupenci stínají hlavy jinověrcům, znásilňují ženy a prodávají je do otroctví, nutí děti bojovat a masakrují zajatce v rozporu se všemi právy. „Proto je naléhavě zapotřebí podniknout konkrétní a rázná opatření, která by zastavila neoprávněného agresora, znovu nastolila mír a zajistila bezpečnost.“ Stálý zástupce Svatého stolce v ženevských institucích OSN také zdůraznil, že „všichni regionální i mezinárodní aktéři by měli výslovně odsoudit brutální, barbarské a necivilizované konání kriminálních skupin, které bojují na východě Sýrie a v severním Iráku“.

V souvislosti s případnými kroky na ochranu lidských práv arcibiskup Tomasi poukázal na to, že „odpovědnost za tuto ochranu musí být přijata v dobré víře v rámci mezinárodního a humanitárního práva. Občanská společnost všeobecně a zejména náboženské a etnické komunity by se neměly stát nástrojem regionálních i mezinárodních geopolitických her. A neměly by být považovány za »bezvýznamné objekty« kvůli své nábožen-

ské identitě anebo proto, že je někteří aktéři pokládají za »početně zanedbatelné«. Ochrana, která není účinná, není ochranou,“ řekl vatikánský diplomat. „Zastavení dodávek zbraní a nelegálního ropného trhu a stejně tak i přerušeni jakékoli nepřímé podpory tzv. Islámského státu přispěje k ukončení tohoto násilí,“ uvedl arcibiskup Tomasi, který rovněž zdůraznil, že „pachatele zmíněných zločinů proti lidskosti je třeba stíhat a nesmí jim být zaručena beztrestnost“.

Vatikánský diplomat odpověděl také na otázku, zda v Iráku probíhá náboženská válka: „Musíme vidět podstatu věci a nikoli vnější nátěr. Žoldnéři a další ozbrojenci takzvaného kalifátu užívají náboženskou terminologii, aby se chopili moci. Sekularizovaný Západ na druhé straně s těžší hledá operativní řešení také kvůli určité alergii či falešné ostýchavosti vůči náboženským otázkám. Takový přístup je však nesprávný. Tady jde o občany i o nekřesťany. Takzvaný Islámský kalifát se stává hrozbou, která překračuje region. Pomysleme na tisíce mladých lidí ze západních a jiných zemí, kteří se dali naverbovat. Jak si budou počínat, až se vrátí zpět?“ táže se stálý pozorovatel Svatého stolce v ženevské Radě OSN pro lidská práva.

Podle www.radiovaticana.cz

Miloval jsem vás všechny!

„Modlete se za moji církev, za celou moji církev. Nemyslete jenom na její představené, biskupy a kněze, myslte na všechny pokřtěné. Jak mnoho je těch, kteří potřebují pomoc, kteří čekají na útěchu a pomoc.“

Založil jsem církev, která má šířit naději, církev radosti a lásky. Je to moje církev a přeji si velmi, aby žila tak, jak jsem žil já.

Cožpak jsem se nestaral o všechny, o vzdálené a vyvržené, chudé a nemocné, o zbavené práva a o hříšníky? Ti všichni byli blízcí mému Srdci. Všechny jsem je miloval!

Jako sestry a bratry jsem je uzavíral do svého srdce a předal jsem je na kříži spolu se svým otevřeným, pro ně vykrváčeným Srdcem Otci jako obětní dar své lásky.

Nikoho jsem nevyklučoval z této lásky. Otec mi je přece svěřil, všechny, kteří kdy byli a budou, a každý je mi tak drahý, jako můj vlastní život, který jsem za ně položil.

Pochopte přece toto všechno objímající milosrdenství, tuto odpouštějící, bezmeznou lásku, a snažte se následovat mě s věrnou připraveností a vroucí odevzdaností.“

*Ježíš sestře Františce od Ukřižované Lásky
(Z -sks- 19/2013 přeložil -mp-)*

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.“ A šli. Kolem dvanácti a tří hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: „Co tu celý den nečinně stojíte?“ Odpověděli mu: „Nikdo nás nenajal.“ Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici!“ Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: „Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, začni od posledních k prvním.“

Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: „Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.“ On však jednomu z nich odpověděl: „Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomu poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?“

Zveme Vás do VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách v neděli 5. října 2014 v 15 hodin. Scházíme se zde již patnáctý rok. Tomuto večerádlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večerádko bude zakončeno mší svatou.

Pondělí 22. 9. 2014: 6:05 Vatican magazine (781. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** V pohorách po horách – Baníkov **6:45** Přejeme si... **7:00** Viac než diaspora **7:15** Pro vita mundi – MUDr. Jiří Holásek **8:00** Outdoor Films s Janem Šťovičkem **9:30** Harfa Noemova (21. díl) **10:00** Vydržet a nepadnout **10:30** Terra Santa News: 17. 9. 2014 **10:50** Terchova **11:00** Věci víry **11:25** BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný **11:40** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **11:45** O Mísálkovi (3. díl): Mísálek a letadlo **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Putování modrou planetou: Kanada BC **12:45** Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **12:55** Oázy Perlového ostrova **13:25** Vatican magazine (781. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:55** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **14:25** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **15:35** V souvislostech (64. díl) **16:00** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **17:00** Mikroregion Východní Slovákco: Mikroregion se představuje **17:15** Salesiánský magazín **17:30** Duchovní malby (1. díl): Andělé **18:00** Mše svatá z kostela Svatého Ducha v Ostravě – Zábřehu [L] **19:10** O Mísálkovi (4. díl): Jak Kund'aba s Puclíkem přejeli Mísálkovi ocásek [P] **19:20** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **19:25** Přejeme si... **19:40** Hornolidečko – Valašské Příkazy **19:45** Zprávy z Věčného města: 22. 9. 2014 [P] **20:00** Dům nejen ze skla (8. díl) [L] **21:05** Klapka s ... (88. díl) [P] **22:10** Na koberečku [P] **22:20** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, zázraky a svoboda **23:10** Vatican magazine (781. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Kulatý stůl: Církev a služba.

Úterý 23. 9. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 22. 9. 2014 **6:15** Má vlast: Třebíč **7:35** Odkaz předků (3. díl): Ročov **7:50** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **8:45** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **8:55** František: papež změn **9:55** Vatican magazine (781. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:25** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, zázraky a svoboda **11:15** Oázy Perlového ostrova **11:40** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **11:45** O Mísálkovi (4. díl): Jak Kund'aba s Puclíkem přejeli Mísálkovi ocásek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:20** Zprávy z Věčného města: 22. 9. 2014 **12:30** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **13:00** Duchovní malby (1. díl): Andělé **13:30** V pohorách po horách – Baníkov **13:40** Klapka s ... (88. díl) **14:40** Kulatý stůl: Církev a služba **16:15** Přejeme si... **16:30** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (97. díl) **17:50** Budu pomáhat: Hořovické maminky **18:00** Cirkus Noeland (16. díl) **18:30** O Mísálkovi (5. díl): Mísálek a nafukovací míč [P] **18:40** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **18:45** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:20** BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný **19:35** Zpravodajské Noeviny: 23. 9. 2014 [P] **20:00** Po cestách víry: V tvých branách, Jeruzaléme [P] **20:55** Terra Santa News: 17. 9. 2014 **21:15** Harfa Noemova (21. díl) **21:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 9. 2014 **22:00** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 22. 9. 2014 **22:25** Cvrlikání **23:25** Přejeme si... **23:45** Bulharsko: Život ve skrytosti **0:25** Hudební magazín Mezi pražci.

Středa 24. 9. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 9. 2014 **6:20** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **7:30** Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **7:40** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **7:50** Salesiánský magazín **8:10** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **8:25** Duchovní malby (1. díl): Andělé **8:50** Zprávy z Věčného města: 22. 9. 2014 **9:00** Po cestách víry: V tvých branách, Jeruzaléme **9:50** Budu pomáhat: Hořovické maminky

10:00 Generální audience [L] **11:25** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **11:45** O Mísálkovi (5. díl): Mísálek a nafukovací míč **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Na koberečku **12:55** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2013, 1. díl **13:55** Outdoor Films s Janem Šťovičkem **15:25** Mikroregion Východní Slovákco: Mikroregion se představuje **15:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 9. 2014 **16:00** Cvrlikání **17:00** GOODwillBOY V. (2. díl) [P] **17:50** Hornolidečko – Valašské Příkazy **18:00** Charita ve středu – pomoc cizincům (6. díl) [P] **19:00** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **19:05** O Mísálkovi (6. díl): Jak Mísálka bolely zuby [P] **19:15** Terra Santa News: 24. 9. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl) [P] **21:20** Noční univerzita: Lukáš Lhořan – Ježíš Kristus a islám [P] **22:40** Generální audience Svatého otce [P] **23:10** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **23:45** Má vlast: Třebíč.

Čtvrtek 25. 9. 2014: 6:05 Oázy Perlového ostrova **6:30** Putování modrou planetou: Kanada BC **7:05** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl) **7:20** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **7:55** Terra Santa News: 24. 9. 2014 **8:15** Harfa Noemova (21. díl) **8:40** Klapka s ... (88. díl) **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Církev a služba **11:40** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **11:45** O Mísálkovi (6. díl): Jak Mísálka bolely zuby **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:20** Má vlast: Třebíč **13:45** Generální audience Svatého otce **14:15** Dům nejen ze skla (8. díl) **15:20** Cirkus Noeland (16. díl) **15:50** Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **16:05** Zpravodajské Noeviny: 23. 9. 2014 **16:20** Budu pomáhat: Júnův statek **16:25** Vatican magazine (781. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:55** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **17:10** V pohorách po horách – Baníkov **17:20** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **17:50** Hermie a neposlušná včela Buzby **18:25** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **18:30** O Mísálkovi (7. díl): Jak Mísálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda [P] **18:40** František: papež změn **19:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 9. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (98. díl) [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Olše **21:40** Krásné slovo otce Špidlíka: Kristus slovanských myslitelů, 1. část [P] **22:30** P. S. **22:45** Přejeme si... **23:00** Bulharsko: Život ve skrytosti **23:45** Mikroregion Východní Slovákco: Mikroregion se představuje **0:05** Zpravodajské Noeviny: 25. 9. 2014 **0:20** GOODwillBOY V. (2. díl).

Pátek 26. 9. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 9. 2014 **6:20** Mikroregion Východní Slovákco: Mikroregion se představuje **6:35** Jak potkávat svět – s Lukášem Hurmíkem **7:55** Škola křesťanského života a evangelizace **8:05** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **8:40** Noční univerzita: Lukáš Lhořan – Ježíš Kristus a islám **10:00** Na koberečku – **10:10** Dům nejen ze skla (8. díl) **11:15** Sestra Sára **11:40** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **11:45** O Mísálkovi (7. díl): Jak Mísálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **13:30** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl) **13:50** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO **14:45** Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **14:55** Súdán: sen naděje **15:20** Putování modrou planetou: Kanada BC **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 9. 2014 **16:15** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **16:30** Pan profesor **16:50** Hornolidečko – Francova Lhota **17:05** Po cestách víry: V tvých branách, Jeruzaléme **18:00** Kus dřeva ze stromu: Olše **18:15** Vlkolínec: pohlednice

18:25 Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **18:30** O Mísálkovi (8. díl): Jak začal Mísálek trénovat na zimní olympiádu [P] **18:40** GOODwillBOY V. (2. díl) **19:30** Proplout Svatou zemí **19:40** Zprávy z Věčného města: 26. 9. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: P. Josef Olejník a jeho dílo [L] **21:35** Kouzlo štípských varhan **21:50** Na koberečku **22:05** Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí **22:35** Přejeme si... **22:50** František: papež změn **23:45** Salesiánský magazín **0:05** V pohorách po horách – Baníkov **0:15** Cvrlikání.

Sobota 27. 9. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 26. 9. 2014 **6:15** Hornolidečko – Francova Lhota **6:30** Věci víry **6:55** Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **7:05** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl) **7:20** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **7:30** Cirkus Noeland (16. díl) **8:00** Sedmihlásky – Co ně, milý, zanecháš (Podluží) **8:05** Hermie a neposlušná včela Buzby **8:40** GOODwillBOY V. (2. díl) **9:35** Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **10:35** Hadath Baalbek **11:00** Pro vita mundi – Drahomír Budinská **11:40** Mikroregion Východní Slovákco: Mikroregion se představuje **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:25** Zprávy z Věčného města: 26. 9. 2014 **12:35** Platinové písničky (48. díl): Dechovka **13:05** Zpravodajské Noeviny: 25. 9. 2014 **13:20** Přejeme si... **13:40** Oázy Perlového ostrova **14:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (98. díl) **15:25** Hornolidečko – Francova Lhota **15:40** Terra Santa News: 24. 9. 2014 **16:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2013, 1. díl **17:00** Harfa Noemova (21. díl) **17:25** Krásné slovo otce Špidlíka: Kristus slovanských myslitelů, 1. část **18:15** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **18:40** O Mísálkovi (8. díl): Jak začal Mísálek trénovat na zimní olympiádu **18:50** Po cestách víry: V tvých branách, Jeruzaléme **19:40** V souvislostech (65. díl) [P] **20:05** Outdoor Films s Martinem Štillerem [P] **21:35** CREDO – výstava Diecézního muzea v Sankt Pölten [P] **22:00** V pohorách po horách – Jizera [P] **22:15** P. S. **22:30** Zprávy z Věčného města: 26. 9. 2014 **22:40** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **23:45** Budu pomáhat: Júnův statek **23:55** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO **0:45** Soucitná srdce.

Neděle 28. 9. 2014: 6:15 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár **6:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (98. díl) **7:50** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **8:00** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl) **8:15** Putování modrou planetou: Kanada BC **8:50** Osmý tón Svatého Hostýna **9:30** Mše svatá ze slavnosti sv. Václava: z kostela sv. Václava v Ostravě [L] **10:45** Na koberečku – **10:55** Charita ve středu – pomoc cizincům (6. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (65. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (49. díl): Dechovka [P] **14:10** Outdoor Films s Martinem Štillerem **15:40** Hluk **15:50** Budu pomáhat: Júnův statek **16:05** Šance pro každého a Pohyb pro každého **16:20** Hermie a Stanley na táboře **16:55** Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) [P] **17:00** Cirkus Noeland (16. díl) **17:30** GOODwillBOY V. (2. díl) **18:25** Klapka s ... (88. díl) **19:30** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **19:40** Přejeme si... [P] **20:05** Vatican magazine (782. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:35** Koncert Kubínova kvarteta v JFO [P] **21:55** V souvislostech (65. díl) **22:15** Po cestách víry: V tvých branách, Jeruzaléme **23:10** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:45** Zprávy z Věčného města: 26. 9. 2014 **0:00** Zpravodajský souhrn týdne **0:50** Pan profesor.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 4. října 2014 s P. Vlastimilem Kadlecem, omi: MARIA – MÍSTO SETKÁNÍ S KRISTEM.

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin
 • 16.30 hod. růženc a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté: svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda.
 Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Centrum pro rodinný život olomoucké arcidiecéze zve na **DUCHOVNÍ OBNOVU PRO RODINY s dětmi s hlídáním dětí ve dnech 3.-5. října 2014 na Svatém Hostyně.** Další informace a přihlášky na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. číslo 587 405 292.

ORELSKÁ POUŤ K PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ – Píseň, neděle 5. října 2014, 15.30 hod. – poutní mše svatá v kostele Panny Marie Růžencové.

Celebruje Jeho Milost Mgr. Jan Gerndt, sídelní kanovník Vždy věrné Metropolitní kapituly u svatého Víta v Praze na Hradčanech, člen Metropolitního církevního soudu v Praze a Promotor iustitiae procesu blahověčení Josefa kardinála Berana. Při mši svaté bude vzpomenuo zesnulých a žijících orlů.

Orel župa Svatováclavská a Orel župa Kozinova zvou členy a příznivce Orla a složených věřící lid na tuto poutní mši svatou, která bude sloužena podle misálu z r. 1962. Sestry a bratři, členové Orla! Ke cti Panny Marie Růžencové a pro orelské zásluhy o víru a vlast se dostavte v hojném počtu na poutní slavnost! Lidové a orelské kroje a orelské spolkové prapory vítány. Panno Maria, Královno posvátného růžence, vůdkyně orlů, oroduj za nás!

PODZIMNÍ FESTIVAL DUCHOVNÍ HUDBY pod záštitou Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a metropolitní moravského – Olomouc 2014**Program:**

Neděle 21. 9., dóm sv. Michala, 19.00 hod. • A. Dvořák: Mše D dur a Te Deum • Účinkují: Mária Kobielska – soprán / Anna Nitrová – alt / Aleš Voráček – tenor / Roman Janál – baryton / Spevácky zbor mesta Bratislavy, sbormistr Ladislav Holásek / Severočeská filharmonie Teplice, dirigent Zbyněk Müller.

Neděle 28. 9., chrám sv. Kateřiny (Kateřinská ul.), 19.00 hod.

• G. Allegri: Miserere • B. Britten: Hymn to St. Cecilia op. 27 • B. Martinů: Čtyři písně o Marii H. 235 • M. Tippett: Five Negro Spirituals • Účinkuje: Komorní sbor Martinů Voices, sbormistr Lukáš Vasilek.

Středa 1. 10., kostel Zvěstování Páně (u kapucínů), 18.30 hod.

• F. V. Kramář: Partita Es dur (PadK IV: 15) • A. Pärt: Fratres • W. A. Mozart: Serenáda c moll KV 388 • Účinkují: Philharmonia Octet / Vilém Veverka, Monika Boušková – hoboje / Irvin Venyš, Karel Dohnal – klarinety / Ondřej Vrabc, Přemysl Vojta – lesní rohy / Václav Vonášek, Martin Petrák – fagoty.

Neděle 5. 10., Klášterní Hradisko, 19.00 hod.

• Pěvecký recitál • Účinkují: Taras Štonda (Ukrajina) – bas / Asya Titovych – klavír.

Neděle 12. 10., chrám sv. Mořice, 19.00 hod.

• A. Bruckner: Te Deum • C. Saint-Saëns: Requiem • Účinkují: Veronika Džioeva (Rusko) – soprán / Jana Škorová – alt / Jaroslav Březina – tenor / Taras Štonda (Ukrajina) – bas / Český filharmonický sbor Brno, sbormistr Petr Fiala / Filharmonie Hradec Králové, dirigent Jaromír M. Krygel.
 Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Liturgická čtení**Neděle 21. 9. – 25. neděle v mezidobí**

1. čt.: Iz 55,6-9
 Ž 145(144),2-3.8-9.17-18
 Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vyzývají.*)
 2. čt.: Flp 1,20c-24.27a
 Ev.: Mt 20,1-16

Slovo na den: Reptali proti hospodáři.

Pondělí 22. 9. – ferie

1. čt.: Pr 3,27-35
 Ž 15(14),2-3ab.3cd-4ab.5
 Odp.: srov. 1b (*Spravedlivý bude, Pane, přebývat na tvé svaté hoře.*)
 Ev.: Lk 8,16-18
Slovo na den: Aby ti, kdo vcházejí, dobře viděli.

Úterý 23. 9. – památka sv. Pia z Pietrelciny

1. čt.: Pr 21,1-6.10-13
 Ž 119(118),1.27.30.34.35.44
 Odp.: 35a (*Vod' mě po stezce svých předpisů, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 8,19-21
Slovo na den: Slyš a plni.

Středa 24. 9. – ferie

1. čt.: Pr 30,5-9
 Ž 119(118),29.72.89.101.104.163
 Odp.: 105a (*Svitlnou mým nohám je tvé slovo, Hospodine.*)
 Ev.: Lk 9,1-6
Slovo na den: Nic.

Čtvrtek 25. 9. – ferie

1. čt.: Kaz 1,2-11
 Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.*)
 Ev.: Lk 9,7-9
Slovo na den: Herodes nevěděl, co si má myslet.

Pátek 26. 9. – nez. pam. sv. Kosmy a Damiána

1. čt.: Kaz 3,1-11
 Ž 144(143),1a+2abc.3-4
 Odp.: 1a (*Věleben buď Hospodin, má Skála.*)
 Ev.: Lk 9,18-22
Slovo na den: Za Božího Mesiáše!

Sobota 27. 9. – památka sv. Vincence z Paula

1. čt.: Kaz 11,9-12,8
 Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
 Ev.: Lk 9,43b-45
Slovo na den: Vydán lidem do rukou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY**20. – 27. ZÁŘÍ 2014**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 9.		PO 22. 9.		ÚT 23. 9.		ST 24. 9.		ČT 25. 9.		PÁ 26. 9.		SO 27. 9.			
Antifona	812	912	826	928	1722	1941	857	961	873	978	889	995	1722	1941		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1723	1941	857	962	873	978	889	996	1723	1941		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1724	1942	861	966	877	983	893	1000	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	831	933	1724	1943	861	966	877	983	894	1001	1524	1718		
Prosby	817	917	831	933	1724	1943	861	966	878	983	894	1001	1724	1943		
Závěrečná modlitba	717	809	832	934	1726	1717	862	967	878	984	1523	1717	1524	1718		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 20. 9.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1727	1946	867	972	883	989	900	1007	1525	1719
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	1703	1919
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	1703	1919
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1730	1949	871	976	887	994	903	1011	1526	1720
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	840	943	1731	1950	871	977	887	994	904	1012	1526	1720
Prosby	811	911	826	927	841	944	1731	1950	872	977	888	994	904	1012	1526	1721
Záv. modlitba	717	809	717	809	841	944	1726	1717	872	977	888	995	1523	1717	1529	1724
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKA MCM s. r. o.

VŠE JE MI DAREM • KORESPONDENCE MEZI ANIČKOU ZELÍKOVOU A ThDr. JOSEFEM HLOUCHEM
Sestavil doc. ICLic. František Polásek Th.D.

Na Zelený čtvrtek r. 1938 v Napajedlích nabídla Bohu Anna Marie Zelíková v oběť svůj život na usmíření za hříchy umělého přerušení těhotenství (interrupce). Dne 11. září 1941 zemřela v pověsti svatosti ve svých 17 letech. Byla to dívka, která žila hluboce duchovním životem. O její spiritualitě svědčí i její písemnosti. Svůj vnitřní svět odhalovala také v dopisech, adresovaných především svému duchovnímu vůdci prof. ThDr. Josefu Hlouchovi (1947 jmenován diecézním biskupem v Českých Budějovicích). Dr. Hlouch byl duchovním vůdcem Aničky skoro tři a půl roku. Většina dopisů Dr. Hloucha a Aničky se zachovala, v této knížce je podáno autentické znění některých z nich. Dávají poznat vroucí spiritualitu obou těchto vzácných osobností, mohou být také ukazateli v náročném duchovním hledání nejen laikům, ale i zasvěceným osobám.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124x189 mm, 184 stran, 198 Kč

všech dob. Autor vypráví příběh Augustinova přerodu z marnotratného, ctižádostivého mladíka v muže Božího, v duchovního spisovatele i teologa, jehož literární díla utvářela po staletí západní myšlení. Augustin díky Boží milosti zvítězil sám nad sebou, podobně jako později vítězil nad odpůrci církve. Louis de Wohl (1903–1961) dokázal oživit historické pozadí Augustinovy doby, bouřlivou atmosféru římské říše v posledních dnech před jejím zánikem, přičemž do děje zakomponoval i jiné osobnosti, které měly na Augustina velký vliv: jeho statečnou matku Moniku, moudrého milánského biskupa Ambrože a mnoho dalších.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 256 stran, 269 Kč

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČESKÝCH ZEMÍCH • ŘEHOLNÍ RÁDY A KONGREGACE, SEKULÁRNÍ INSTITUTY A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA V ČESKÉ REPUBLICĚ

Editorka prvního vydání Mirjam Hrudníková • Redaktoři druhého vydání Dagmar Kopecká, Pavel Mareš

Revidované vydání publikace s bohatou obrazovou přílohou, v níž se představuje více než 80 řádů, kongregací a dalších institutů zasvěceného života v České republice. Kniha obsahuje stručný přehled o vzniku a vývoji jednotlivých řádů, o jejich organizační struktuře a charakteristice, dále popis a obrázky řeholních hábitů, informace o přijímání nových členů a formaci a také kontaktní údaje v rámci ČR.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé, přepracované vydání
Váz., 129x205 mm, 400 stran, 499 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NEPOKOJNÝ PLAMEN • ŽIVOT SVATÉHO AUGUSTINA
Louis de Wohl • Z angličtiny přeložila Eva Lajkepová • Redakce Marie Štemberková a Lucie Mašátová

Román, který přibližuje život svatého Augustina (354–430), velkého učitele církve a jednoho z nejpozoruhodnějších mužů

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.